

Контролен списък за национален план за действие

Въведение

На всеки пет минути едно дете умира в резултат на насилие. Около 120 милиона момичета и 73 милиона момчета са били жертви на сексуално насилие и почти един милиард деца са подлагани редовно на физическо наказание. Като част от Целите за устойчиво развитие (ЦУР), правителствата по света поставиха амбициозни цели за прекратяване на насилието срещу деца до 2030 г., така че да се постигне визията за свят, в който всички деца растат свободни от жестокост и експлоатация.

Националният план за действие очертава стратегическата насоченост и дейностите, необходими за решаване на конкретен проблем. В контекста на насилието над деца, националният план за действие трябва да описва ситуацията с насилието над деца в страната, приоритетните области за действие, обосновката на избора и дейностите. Наличието на документиран план, ратифициран от юридическо лице (често парламент), може да укрепи ангажиментите за политическа промяна. Прилагането му изисква многосекторно сътрудничество; неговото въздействие зависи от дългосрочен ангажимент.

Първата стъпка в процеса е да се създаде или укрепи съществуваща платформа с участието на всички заинтересовани страни, за да се гарантира, че тя е:

- a. многосекторна и включва социални услуги, здравеопазване, образование и правоприлагане;
- b. с участието на представители от всички заинтересовани страни и включва правителството, ООН, гражданското общество, деца, академични, дарителски и частни организации;
- c. включваща (т.е. осигурява участието на изключени групи); и
- d. е ясно свързана със структурите, ангажирани с цялостното изпълнение на ЦУР на национално ниво.

Координацията между секторите и групите от заинтересовани страни позволява на всички въввлечени в справянето с насилието над деца, да допринасят с уникалната си експертиза, обединени от общи цели и ръководени от принципа за разделение на труда.

В много страни вече съществуват национални/ поднационални координационни платформи за закрила на детето или за прекратяване на насилието. Всяко правителство носи отговорността да взема решение как трябва да бъдат включени ЦУР в неговите политики и стратегии. Националният план за действие може да бъде интегриран изцяло или частично в сходни правителствени стратегии, които имат по-широк обхват от прекратяване на насилието над деца (например за здравето или благосъстоянието на децата). Вместо да ги дублират, националните планове за действие могат да бъдат използвани за изясняване и обобщаване на ангажиментите, както и за определяне на ролите на различните партньори в процеса на изпълнение. Националният план за действие служи като сигурен източник за заинтересованите страни за прилагане и мониторинг на дейностите за определен период от време.

Цел на контролния списък

Този контролен списък е предназначен за използване от правителства и многосекторни платформи за разработване на национални планове за действие за прекратяване на насилието над деца. Той има за цел да подпомогне процес на планиране, който ефективно да адресира насилието над деца, и да насърчи повече държави, гражданското общество, академичните среди, бизнеса и децата да развият и подкрепят такъв процес.

Списъкът се основава на два подобни документа, които са били използвани в миналото, а именно *Наръчник за разработване на национални планове за действие за предотвратяване на малтретирането на деца* (Регионален офис на СЗО за Европа) и *Контролен списък за национални стратегии за прекратяване на детските бракове* (Girls Not Brides).

Как да се използва контролният списък

Част I описва възможни стъпки и насоки за това как да се изгради или засили политическата воля. В **част II** са представени основните стъпки, които трябва да бъдат направени в процеса по отношение на планирането, разработването, прилагането и оценката. В нея се открояват въпросите, които трябва да се разгледат на всеки етап, и се дават предложения за включване на определено съдържание. **Част III** е инструмент за самооценка, разработен за оценка на осемте основни принципа на Глобалното партньорство за прекратяване на насилието прекратяване на насилието и може да се използва като допълнение към част II.

Документът може да се използва по няколко начина. Някои могат да изберат да го приложат изцяло, докато други могат да изберат някои раздели за конкретни цели. Той може да се използва като модел за техническа консултация при разработването на национален план за действие, като ръководство за обучение на отговорните за вземане на решения или като инструмент за застъпничество за професионалисти и граждански организации, които да настояват за координирани действия. Надяваме се, че документът ще подобри политиките за прекратяване на насилието над деца и по този начин ще допринесе за постигане на целта за прекратяване на тази форма на насилие до 2030 година.

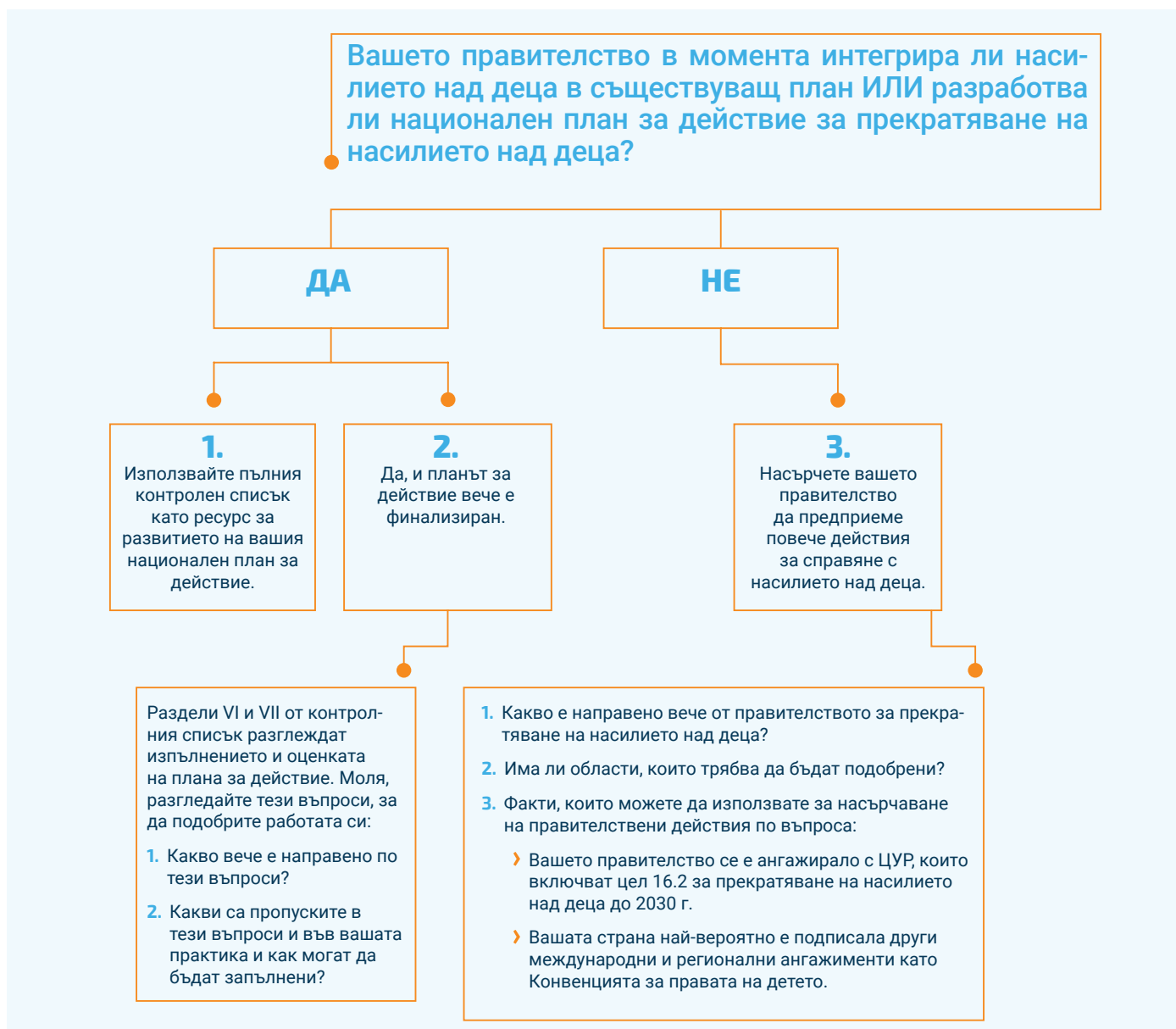
Част I: Изграждане на политическа воля

За да изпълнят обещанието за прекратяване на насилието над деца, правителствата и партньорите на национално ниво, трябва да демонстрират политическа воля за това. Политическата воля е неизменен ангажимент от страна на правителството да провежда политика. Тя показва дали правителството вижда насилието над деца като важен и належащ въпрос и колко финансови и човешки ресурси иска да инвестира, за да прекрати насилието. Прекратяването на насилието над деца е сложен въпрос: той изисква сътрудничество между всички заинтересовани страни както в рамките на правителството, така и извън него, а резултатите ще зависят от дългосрочния ангажимент.

Федералните провинции и местните територии/ региони могат да искат да участват в разработването и прилагането на националния план от самото начало или да разработят свои собствени планове за действие.

Предимството на федералните провинции е, че регионите могат да напреднат в ефективното програмиране със свой собствен темп, в зависимост от специфичните си нужди, и след това да споделят научените уроци. Недостатъкът е, че ако превенцията на насилието над деца не бъде повдигната политически на федерално ниво, някои региони могат да изберат да не приоритизират проблема. Една стратегия за преодоляване на това е да се подкрепят местни регионални инициативи и едновременно да има застъпничество за платформа за координиране на различни сектори и много заинтересовани страни на национално равнище.

Схемата по-долу би могла да помогне да направите разбор на позицията на вашата държава по този въпрос, да прецизирате съответно целите на застъпничеството и да се извлече максимална полза от контролния списък.

1. ДА. Вашето правителство е в процес на разработване на национален план за действие за прекратяване на насилието над деца.

Можете да използвате пълния контролен списък като ресурс за развитието на националния план за действие. Може да искате да проведете дискусия по време на срещата с всички заинтересовани страни, за да обсъдите контролния списък и основните точки за националния план за действие.

Контролният списък се състои от следните седем раздела: I до IV разглежда процеса на планиране за разработване на национален план за действие; раздел V разглежда съдържанието на плана за действие (т.е. какво трябва да бъде включено в един национален план за действие за прекратяване на насилието над деца); раздел VI разглежда изпълнението на плана за действие; и раздел VII разглежда оценката за това как се изпълнява националният план за действие.

2. ДА. Вашето правителство е разработило национален план за действие за прекратяване на насилието над деца

Можете да използвате контролния списък, за да помислите върху опита от разработването на националния план за действие за вашата страна и/или да се съсредоточите върху частите за изпълнение и оценка от контролния списък (VI и VII), за да информирате вашия анализ на политиките и работата по планиране на застъпничеството. Можете също така да вземете предвид научените уроци, за да осведомите процеса, чрез който националният план за действие ще бъде актуализиран, въз основа на доказателства, събрани по време на етапа на изпълнение.

3. НЕ. Вашето правителство не разработва национален план за действие за прекратяване на насилието над деца.

Можете да насърчите вашето правителство да предприеме повече действия в тази област по следните начини:

- Оценете ситуацията във вашата страна: „Какво правителството вече е направило по отношение на политиката, координацията и практиката за прекратяване на насилието над деца?“ „Проведен ли е обстоен процес за събиране на данни, така че да се вникне в разпространението на проблема?“ „Кой е участвал в разработването и прилагането на политиките?“ „Кои са областите, които трябва да бъдат укрепени?“ и „Има ли организирани дейности за повишаване на обществената осведоменост?“
- Обмислете дали е необходим национален план за действие за борба с насилието над деца: „Може ли пропуските да бъдат адресирани чрез подобряване на политиките и/или програмите в различните сектори в рамките на правителството?“ „Ще подобри ли един национален план за действие координацията или координацията трябва да се случва на поднационално ниво?“
- Преглед на международните или регионалните ангажименти, които вашето правителство е поело, като ЦУР и Конвенцията за правата на детето, които включват задължения за прекратяване на насилието срещу деца.
- Свържете се с други правителства, за да се запознаете с предимствата и недостатъците на националния план за действие относно насилието над деца.

Част II: Създаване на национален план за действие за прекратяване на насилието над деца

II. А. Контролен списък

Моля, използвайте следната скала, за да оцените всеки въпрос:

- 1 Не/съвсем не
- 2 Донякъде
- 3 Да/до голяма степен

Забележка: Моля, прочетете внимателно бележките под линия (*).

I. Политическа ангажираност

Оценка Ако „не“, моля, помислете за необходимите действия

Политическият ангажимент, или политическата воля, е дали вашето правителство вижда насилието над деца като важен и належащ въпрос и колко финансови и човешки ресурси иска да инвестира, за да се справи с него. Нивото, на което правителството се ангажира, ще определи резултатите.

1. Има ли политическа воля у вашето правителство на възможно най-високо ниво за прекратяване на насилието над деца? *

1 2 3

2. Идентифицирани ли са пречки пред разработването на национален план за действие за прекратяване на насилието над деца?

1 2 3

II. Управление и отчетност

Управлението на процеса по прекратяване на насилието над деца включва това кой поема лидерството и как ще се управлява процесът. Ръководителят/ координаторът трябва да поеме отговорност за работата, за да я направи възможно най-ефективна.

3. Създаден ли е многосекторен управителен орган с участието на всички заинтересовани страни? *

1 2 3

4. Ясно ли е кой ще ръководи многосекторния управителен орган с участието на всички заинтересовани страни?

1 2 3

III. Консултации

Консултациите се отнасят до процес, в който управителният орган определя кой трябва да участва в разработването и изпълнението на националния план за действие. Участниците следва да представляват всички сектори, които имат отношение по темата. Без приобщаваща и прозрачна консултация, националният план за действие може да пропусне важни елементи.

5. Консултациите за разработване на национален план за действие включват ли различни сектори и всички заинтересовани страни?

1 2 3

*1. Най-високото ниво може да бъде министър-председател или министър по въпросите на жените и децата или други еквиваленти.

*3. Ключовите заинтересовани страни трябва да включват: Министерство на здравеопазването, Министерство на образованието, Министерство на правосъдието, Министерство на труда и социалната политика, граждански организации, агенции на ООН, професионалисти, академични среди, дарители, общността, други заинтересовани страни, които биха могли да имат влияние (например, религиозни институции, медии, частния сектор и бизнеса) и самите деца (уязвимите групи не трябва да бъдат пренебрегвани).

IV. Изследвания и доказателства

Прегледът на литературата и изследванията в областта са задължителни, за да разберете откъде започвате – действителното положение на насилието над деца във вашата страна. Това може да ви даде правилната посока и да поставите основите, за да продължите напред.

6. Съществуват ли данни на национално ниво за разпространението и/ или предпоставките за насилието над деца? *
7. Идентифицирани ли са пропуските в данните и статистическата информация относно насилието над деца? Има ли липсващи данни за някои видове насилие / възрастови групи/ полове/ региони?
8. Има ли ясно правно основание за публично оповестяване на информацията?*
9. Картографирани ли са съществуващите интервенции и извадени ли са на преден план онези, на които е направена оценка? *
10. Запознати ли са ключовите заинтересовани страни със съществуващите законодателство и политики за прекратяване на насилието над деца?
11. Идентифицирани ли са уязвимите групи, трудностите, които срещат, и техните нужди? *

1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>

IV. Съдържание

Съдържанието на националния план за действие по отношение на приоритети, отговорности, срокове и ресурси ще бъде от съществено значение за осъществяване на координирани интервенции и мониторинг на напредъка.

12. Основават ли се интервенциите на национални доказателства? *
13. Включва ли националният план за действие следните стратегии на INSPIRE: *
 - Изпълнение и прилагане на закони;
 - Норми и ценности;
 - Безопасна среда;
 - Подкрепа за родители и полагащи грижа лица;
 - Увеличаване на доходите и икономическо укрепване;
 - Механизми за реакция и услуги за подкрепа;
 - Образование и житейски умения.
14. Идентифицирани ли са приоритетните теми и стратегии?
15. Определени ли са количествени цели за изпълнение на стратегиите? *

1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>
1	2	3	<input type="text"/>

*6. Страните може да не разполагат с нови и надеждни данни за разпространението на насилието над деца, така че това може да бъде идентифицирано като приоритетно действие в националния план за действие.

*8. Личните данни на децата и семействата трябва да бъдат защитени.

*9. Наръчникът на СЗО за документиране на програмите за превенция на междуличностното насилие представя методология, включително във връзка с това дали програмите са били официално оценени или не. <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/42856/9241546395.pdf?sequence=1>

*11. Уязвимите групи могат да включват малцинствени групи, деца с увреждания и деца, засегнати от конфликти.

*12. Доказателствата се състоят от данни от националния орган за изследване на насилието над деца във връзка с това какво е необходимо да се направи и дали дадени интервенции са ефективни или не.

*13. Централен за стратегията за прекратяване на насилието е INSPIRE, пакет от интервенции, основани на доказателства, разработени от СЗО, УНИЦЕФ, CDC, PAHO, Заедно за момичетата, УНИЦЕФ, UNODC, USAID и Световната банка: http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/inspire/en/.

*15. Трябва да се обърне внимание на: въздействието върху населението, включително икономическите аспекти; осъществимостта на евентуални интервенции от техническа гледна точка, ниво на одобрение и достъпност; силни и слаби страни на съществуващите програми; устойчивост на резултатите в средносрочен и дългосрочен план.

16. Установени ли са измерими срокове за постигане на целите? 1 2 3
17. Взети ли са предвид уязвимите групи от населението, включително бежанците и мигриращите деца, в избраните интервенции и географски локации? 1 2 3
18. Остойностени ли са избраните дейности? 1 2 3
19. Националният план за действие прави ли връзки със съществуващите политики/ програми в страната? 1 2 3
20. Националният план за действие включва ли изследователска програма за събиране на актуални данни за това какво работи и какво не? 1 2 3
21. Добре ли са дефинирани отговорностите на заинтересованите страни в националния план за действие? 1 2 3
22. Идентифицирани ли са човешките и финансовите ресурси от съществуващите и предвидените ресурси? 1 2 3
23. Разработен ли е механизъм за мониторинг на националния план за действие, включващ индикаторите и крайната оценка? * 1 2 3

VI. Изпълнение

Това е фазата, в която националният план за действие се реализира на практика. Включването на националния план за действие в работата на съответните органи гарантира отчетност за конкретни дейности и намалява дублирането на съществуващите усилия.

24. Окончателният план за действие подкрепен ли е от правителството/ парламента (на национално или местно ниво)? 1 2 3
25. Дейностите от плана за действие включени ли са в работните планове на съответните министерства и заинтересовани страни? Има ли всяка заинтересована страна ясни роли и отговорности? 1 2 3
26. Разпределен/ преразпределен ли е бюджетът за плана за действие? 1 2 3
27. Националният план за действие за прекратяване на насилието над деца представен ли е публично? * 1 2 3

VII. Мониторинг и оценка

Мониторингът и оценката са задължителни за всеки план. Без тази стъпка не бихте могли да разберете дали дейностите са ефективни или не.

28. Извършват ли се мониторинг и оценка (вж. въпрос 23)? 1 2 3

***23.** Съществуват ли ясни индикатори и цели за измерване на въздействието? Планирана ли е оценка на стратегията? Има ли планове за включване на засегнати млади хора и общности, докато се осъществяват мониторинга и оценката на стратегията?

***27.** Като също така включва правителството, гражданските организации, агенциите на ООН, академичните среди, дарителите, медиите и децата.

II.V. Възможна структура и съдържание

Глава 1. Преглед на проблемите с насилието над деца и програмите за предотвратяване и реагиране в страната

Опишете настоящата ситуация във вашата страна въз основа на национални/ регионални проучвания и преглед на литературата. Конкретно, посочете какви видове насилие над деца съществуват и какъв е делът на децата, които са засегнати от всеки тип. Обяснете основните причини за проблемите. Включете раздел за съществуващите закони/ политики/ програми и оценките на тяхната ефективност, които могат да се използват за информиране при избора на приоритетни интервенции. Въпроси 6-11.

Глава 2. Ситуацията с насилието от гледна точка на децата

Това може да не е отделна глава, но специален раздел за деца в националния план за действие може да покаже, че вашата страна включва децата в процеса на разработване на плана за действие. Въпроси 5 и 11.

Глава 3. Идентифицирани приоритети

Въз основа на резултатите от двете предишни глави, които описват проблемите и наличните ресурси, първо обяснете проблемите, които искате да адресирате и защо. Това могат да бъдат конкретни форми на насилие, определени региони и/ или конкретни групи деца. Въпроси 12-23.

Глава 4. Основни етапи/ пътна карта

Направете график за планираните дейности/ цели и съответните им срокове.

Глава 5. План на конкретни дейности

- **Елемент 1. Описание на дейността.** Какви действия планирате да предприемете и защо?
- **Елемент 2. Цел/ Цели.** Какво планирате да постигнете с тази дейност?
- **Елемент 3. Индикатор(и).** Какви са количествените цели, които се стремите да постигнете?
- **Елемент 4. Методи за изпълнение и срокове.**
Какви конкретни действия трябва да се предприемат и от кого? Какъв е срокът?
- **Елемент 5. Разбивка на бюджета.** Колко ви е необходимо за всяка дейност? Откъде ще дойдат ресурсите?
- **Елемент 6. Измерване на напредъка.** Как планирате да измервате напредъка, като използвате индикатора/ индикаторите, определени по-горе? Кой отговаря за тази задача? Какъв е методът за измерване? И кога го измервате?
- **Елемент 7.** Как ще бъде гарантирана общата координация на плана?

Част III: Самооценка на държавите за спазване на принципите на Прекратяване на насилието – 17 въпроса

ПРИНЦИПИ

Ориентирани към правата:

Конвенцията за правата на детето е в основата на работата на държавите лидери. Всички деца имат равни права да бъдат защитени от насилие, независимо от техния пол, възраст, увреждане, раса, етническа принадлежност, религия, социално-икономически статус или правен статут. Всяко действие за предотвратяване или реагиране на насилието отчита нуждите, правата и най-добрите интереси на всички деца, без дискриминация по какъвто и да било признак.

НАЧИНИ НА ПРОВЕРКА

- а.** Статус на КПД и факултативните протоколи към нея.
- б.** Законодателство за забрана на всички форми на насилие над деца.
- в.** Спазване на съответните международни насоки.
- г.** Сътрудничество с органи по правата на човека.

ВЪПРОСИ

- 1.** Какъв е статутът на ратифициране на КПД и трите факултативни протокола?
- 2.** Кога беше предаден последният доклад до Комитета на КПД, какви бяха заключителните наблюдения и препоръките на Универсалния периодичен преглед относно насилието над деца и изпълняват ли се те? Обмислете по-конкретно:
 - › Злоупотреба и пренебрегване (чл. 19);
 - › Всички форми на вредни практики, включително, но не само, генитално осакатяване на жени и ранни и принудителни бракове (чл. 24, ал. 3);
 - › Сексуална експлоатация и сексуално насилие (чл. 34);
 - › Изтезания или друго жестоко, нечовешко или уничително отношение или наказание, включително телесно наказание (чл. 37 (а) и 28);
 - › Детски труд и икономическа експлоатация (чл. 32);
 - › Набиране на деца във въоръжените сили и групи (ОПАК).
- 3.** Какъв е статутът на ратифициране или напредък към ратифициране на Конвенцията за правата на хората с увреждания и Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените?
- 4.** Моля, опишете сътрудничеството на вашата страна с органи за мониторинг на правата на човека като специалните докладчици на ООН и специалните представители.

Дете-центрирани:

Правата и нуждите на децата са основният фокус. Държавата лидер подкрепя децата като лидери срещу насилието. Тя изслушва децата и уважава техните възгледи, предоставяйки им смислени начини за участие и принос към вземането на решения.

- д.** Участие на децата в планирането.
- е.** Участие на децата в реализирането.
- ж.** Участие на децата в мониторинга.

Универсални:

Всички части на обществото поемат отговорност и отговарят за прекратяване на насилието над деца. Партньорите работят за достигане до най-отдалечените от тях деца, включително тези, които са засегнати от конфликти и кризи, или тези, които са изключени поради доходи, класа, раса, религия, гражданство, увреждане или правен статут.

- з.** Законодателство за децата, които е най-вероятно да бъдат изключени.
- е.** Участие на децата в реализирането.
- и.** Политики за децата, които е най-вероятно да бъдат изключени.

- 5.** Какви механизми се използват или ще се използват за включване и консултиране с деца във всички сектори на обществото, за извеждане на преден план на техните виждания при планирането, изпълнението и мониторинга на пътните карти/ планове за действие?
- 6.** Какъв вид законодателство е налице, за да се гарантира, че правата, изложени в КПД, се прилагат за всяко дете в рамките на пълномощията на държавите-членки, без дискриминация от какъвто и да е вид, независимо от раса, цвят, пол, език, религия, политическо или друго мнение, национален, етнически или социален произход, собственост, увреждане, раждане или друг статут (чл. 2 от КПД)?

ПРИНЦИПИ

Чувствителност по отношение на равнопоставеността на половете:

Насилието крие различни рискове за момичетата и момчетата. Вземането предвид на половите норми е от основно значение за разработването, изпълнението, мониторинга и оценката на политиките и програмите на държавите лидери във връзка с целта за постигане на равенство между половете и овластяване на всички жени и момичета.

Включващи:

Държавата лидер предоставя платформа за партньори от цялото общество, които да работят заедно за предотвратяване и реагиране на многобройните форми на насилие, основана на доверие и взаимно уважение, между организации от всякакъв мащаб и хора от всички възрасти.

Прозрачност:

Държавата лидер изгражда чрез споделяне на информация и широко консултиране, както и чрез откритост по отношение на провалите и успехите си. Тя се ангажира да комуникира по подходящ начин с всички аудитории, включително с деца.

НАЧИНИ НА ПРОВЕРКА

й. Отговаря на нуждите на момичетата и момчетата.

к. Силни взаимовръзки с дейности за справяне с неравенството.

л. Силни взаимовръзки с дейности за прекратяване на насилието срещу жени.

м. Многосекторна платформа.

н. Лидерство от страна на значими местни и национални НПО.

о. Ефективни механизми за докладване.

п. Отворен и включващ процес на планиране.

р. Отчетност към децата.

ВЪПРОСИ

7. Какви механизми за реагиране и услуги са налице, за да защитят следните групи:

- > Деца извън тяхната страна на произход, търсещи убежище, ска закрила (чл. 22), непридружени деца, търсещи убежище, вътрешно разселени деца, деца мигранти и деца, засегнати от миграцията.
- > Деца, принадлежащи към малцинство или коренно население (чл. 30).
- > Деца на улицата.
- > Деца разделени от родителите си.
- > Деца с увреждания.

8. Можете ли да опишете дали и как уникалните перспективи и уязвимости на момичетата и момчетата са интегрирани в законите и политиките за адресиране на насилието над деца?

9. Можете ли да опишете съществуващите програми за промяна на половите норми Т.е. програми, насочени към дискриминацията по полов признак, алтернативни предстиви за мъжественост, сексуално и репродуктивно здраве и др.

10. Съществува ли платформа (на национално и местно равнище), която се занимава с въпросите на насилието над деца, която е многосекторна – включваща социални услуги, здравеопазването, образованието и правоприлагането (най-малко) и която включва всички заинтересовани страни – включително правителството, ООН, гражданските организации, обществото, децата, академичните, дарителски и частни организации?

11. Дали на международните неправителствени организации и НПО, включително и на религиозни организации, е дадено пространство да допринесат с лидерство за предотвратяване на насилието срещу деца?

12. Свързана ли е тази платформа с механизмите, отговарящи за изпълнението на ЦУР на национално ниво?

13. Опишете ангажмента на частния сектор за прекратяване на насилието.

14. Въведена ли е държавна рамка за мониторинг и отчитане, която осигурява редовна обратна връзка за напредъка по изпълнението на плана за действие/ пътна карта до всички избиратели, включително децата?

ПРИНЦИПИ

Основани на доказателства:

Работата на държавата лидер се основава на най-добрите налични доказателства, като същевременно интервенциите се адаптират към всеки контекст. Тя е посветена на постоянно учене, споделяне на поуки и постоянно подобряване.

Фокусирани върху резултатите:

Партньорите са индивидуално и колективно отговорни за безопасността на децата. Държавата лидер ще покаже резултати и ще подкрепи усилията, да бъде проследяван напредъкът в изпълнението на целите на ЦУР за прекратяване на насилието над деца.

НАЧИНИ НА ПРОВЕРКА

- с.** Използване на INSPIRE или други ресурси, основани на доказателства.
- т.** Ангажимент за задълбочени изследвания.
- у.** Ангажимент за споделяне и учене от останалите.

- ф.** Надеждни данни за всички форми на насилие.
- х.** Данни за тенденциите за ЦУР 16.2 и свързаните с нея цели.

ВЪПРОСИ

15. Формулирани ли са пътната карта и националният план за действие са от INSPIRE или други основани на доказателства интервенции?

16. Какви механизми съществуват и/или ще бъдат разработени, за да обхванат ученето, което може да бъде споделено в рамките на страните основоположници и между тях?

17. Какви системи съществуват или ще бъдат създадени, за да се осигури надеждно събиране на данни (чрез проучване или национални системи за наблюдение) относно насилието над деца и как това намира място в националните доклади за ЦУР?

**End Violence
Against Children**
THE GLOBAL PARTNERSHIP

